

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 24 oktober 2019
(OR. en)

13432/19

SOC 704
EMPL 535
ECOFIN 938
EDUC 427
SAN 442
GENDER 48
ANTIDISCRIM 43

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	13171/19
Ärende:	Välfärdsekonomi Rådets slutsatser (24 oktober 2019)

För delegationerna bifogas rådets slutsatser i det ovannämnda ärendet, vilka antogs av rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) vid mötet den 24 oktober 2019.

Rådets slutsatser om välfärdsekonomi

EUROPEISKA UNIONENS RÅD KONSTATERAR följande:

1. Välfärdsekonomi är en politisk inriktning och styrstrategi som har som mål att sätta människor och deras välfärd i centrum för politiken och beslutsfattandet. Människors välfärd är ett värde i sig, men i begreppet välfärdsekonomi betonas att välfärd och ekonomisk tillväxt har ömsesidigt förstärkande effekter. Att beakta välfärd i all politik är mycket viktigt för unionens ekonomiska tillväxt, produktivitet, långsiktiga finanspolitiska hållbarhet och samhälleliga stabilitet.
2. Människors välfärd är ett av Europeiska unionens huvudsakliga mål. Genom begreppet välfärdsekonomi preciseras unionens själva existensberättigande enligt fördragen och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Skapande av en miljö som möjliggör för människor att nå sin fulla potential och åtnjuta sina grundläggande rättigheter är en central del av en välfärdsekonomi. Samtidigt är hållbar tillväxt för alla och resiliens förutsättningar för människors, samhällets och planetens välfärd.
3. En övergripande strategi som bygger på sektorsövergripande samarbete mellan olika politikområden är grundläggande för förverkligandet av en välfärdsekonomi. Behovet av sektorsövergripande åtgärder ingår i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i den europeiska sociala stadgan, och nämndes som en del av strategin hälsa inom alla politikområden i tidigare rådsslutsatser (2006). Att eftersträva en välfärdsekonomi kräver inte nya befogenheter eller strukturer för åtgärder på unionsnivå, men det kräver en samordnad och förbättrad användning, av unionen och dess medlemsstater, av deras respektive befogenheter, och det kräver ett förnyat fokus på de viktigaste drivkrafterna för välfärd.

4. Grunden för en välfärdsekonomi är en sund och hållbar ekonomisk politik. I en välfärdsekonomi betonas vikten av att investera i effektiva, verksamma och skäligen politiska åtgärder och strukturer som garanterar tillgång för alla till offentliga tjänster, inbegripet hälso- och sjukvård och sociala tjänster, långvarig vård och omsorg, främjande av hälsa och förebyggande åtgärder, socialt skydd, och utbildning och livslångt lärande. Den framhåller sysselsättning, aktiv arbetsmarknadspolitik och hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, och anständiga arbetsvillkor som åtgärder för att garantera välbefinnande i arbetet. Den står för lika möjligheter, jämställdhet mellan kvinnor och män och social inkludering.
5. Kunskapsbaserat beslutsfattande kräver tydliga mål och användning av lämpliga indikatorer av hög kvalitet, omfattande konsekvensbedömningar och utvärdering av kostnadseffektiviteten på kort, medellång och lång sikt. Det är allmänt erkänt att enbart BNP inte ger en heltäckande bild av människors välfärd. Det krävs därför ytterligare samarbete och intensifierade ansträngningar i flera sektorer för att på ett bättre sätt använda och förbättra befintliga instrument, och för att bygga vidare på dem för att utveckla en gemensam strategi för att mäta de olika dimensionerna av välfärdsekonomin.
6. Balans mellan ekonomisk tillväxt och sociala framsteg är central för den europeiska integrationen. Detta är grundläggande för en social marknadsekonomi där full sysselsättning och sociala framsteg eftersträvas och något som gör unionen unik på global nivå. Den europeiska pelaren för sociala rättigheter (nedan kallad *pelaren*) utgör en kompass för förnyad uppåtgående konvergens mot bättre arbets- och levnadsvillkor i unionen. Att se till att pelaren ger resultat är ett gemensamt politiskt åtagande och ansvar för unionen och medlemsstaterna, och kräver fortlöpande framsteg och djupgående åtgärder från båda sidor i enlighet med deras respektive behörighet. Välfärdsekonomin bidrar till målsättningarna för och genomförandet av pelaren i enlighet med EU:s nya strategiska agenda 2019–2024. Dessutom bidrar den till den europeiska sociala modellen och ger alla människor ökat inflytande genom att främja uppåtgående social och ekonomisk konvergens.

7. Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling¹ har betonat att investeringar i förbättrad hälsa, utbildning, sysselsättning, jämställdhet och socialt skydd för alla samhällsmedlemmar bidrar till ekonomisk tillväxt. Dessutom bidrar den samhällsnytta som är förknippad med ökad välfärd för den enskilde – däribland ökad tillit, större medborgardeltagande och social sammanhållning – till ekonomisk tillväxt genom ökad total faktorproduktivitet, ökad finansiell och politisk stabilitet och ökad motståndskraft mot negativa chocker.
8. Välfärdsekonomi står också i centrum för FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling som alla medlemsstater har ställt sig bakom. På samma sätt har vikten av att investera i hälsa, socialt skydd och utbildning erkänts av flera internationella organisationer, nämligen Världsbanksgruppen², Internationella valutafonden³, Internationella arbetsorganisationen⁴ och Världshälsoorganisationen⁵.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD ERINRAR OM följande:

9. En stor andel av européerna lever i välstånd. Människorna i unionen är trots skillnader mellan och inom medlemsstaterna i genomsnitt mer välutbildade, rikare och friskare, och lever längre, än någonsin tidigare.

¹ Välfärdsekonomi – Sammanfattning av OECD:s bakgrundsdokument ”Creating opportunities for people’s well-being and economic growth” (dok. 10414/19). Välfärdsekonomi – OECD:s bakgrundsdokument (dok. 10414/19 ADD 1).

² Humankapital-projektet.

³ Strategin för sociala utgifter.

⁴ Hundraårsdeklarationen om arbetets framtid.

⁵ Tallinnstadgan om hälso- och sjukvårdssystem för hälsa och välstånd.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD ANSER följande:

10. *Fattigdom och utestängning* från arbetsmarknaden och samhället förvärrar ojämlikhet och segregering vilket kan leda till polarisering och instabilitet i samhället. Trots en positiv utveckling på olika områden står personer som riskerar fattigdom eller social utestängning inför många utmaningar och en brist på möjligheter. Ett barn av fyra i unionen löper risk att drabbas av fattigdom eller social utestängning. Hemlösheten ökar i ett betydande antal medlemsstater och berör olika grupper av människor, särskilt i stadsmiljö. Städer kan dock också erbjuda möjligheter för människors välbefinnande. Adekvat inkomststöd, tillgång till hälsovård och sociala tjänster av hög kvalitet, långvarig vård och omsorg samt förskoleverksamhet och barnomsorg, ekonomiskt överkomliga bostäder och stöd till integrering och återintegrering på arbetsmarknaden är nödvändigt för att förebygga och motverka fattigdom och utestängning och samtidigt garantera lika möjligheter för alla. Den sociala ekonomin, social innovation och sociala investeringar spelar också en viktig roll.

11. *Förändringarna i arbetslivet* kräver anpassningsförmåga och varierande och ständigt växlande kvalifikationer och färdigheter. Utbildning spelar på så sätt en nyckelroll när det gäller att främja konkurrenskraft, anpassningsförmåga och deltagande på arbetsmarknaden och i samhället. Ansträngningar måste göras för att underlätta tillgång för alla till *livslångt lärande och förvärvande av färdigheter och kompetens* för att möta utmaningarna och ta vara på möjligheterna med digitaliseringen och nya arbetsformer. Klimatförändringen kommer att påverka arbetslivet. Europeiska rådet har uppmanat rådet och kommissionen att påskynda arbetet med de villkor, de incitament och det stödjande ramverk som ska införas så att man i linje med Parisavtalet kan säkerställa en omställning till ett klimatneutralt EU som bland annat bevarar den europeiska konkurrenskraften, är rättvis och socialt balanserad samt tar hänsyn till medlemsstaternas nationella omständigheter. När det gäller sysselsättning medför omställningen till klimatneutralitet både möjligheter och utmaningar.

12. Utsatta grupper och personer som riskerar utestängning möter ofta svårigheter på arbetsmarknaden och i samhället och kan ha särskilda behov på arbetsplatsen och i arbetslivet. Principen om icke-diskriminering är grundläggande för att tillgodose dessa behov. Inkludering av personer med funktionsnedsättning på arbetsmarknaden och i samhället som helhet är i överensstämmelse med principen om anständigt arbete och mänskliga rättigheter. Dessutom innebär livslängden möjligheter för arbetsmarknaden och ekonomin, och kräver stödåtgärder som gör det möjligt för alla människor att aktivt bidra till samhället och arbetslivet.
13. Rättvisa löner, rättvisa och goda arbetsvillkor, arbetstillfällen av god kvalitet, arbetsplatser som präglas av respekt och hänsyn och icke-diskriminering på arbetsplatsen möjliggör för människor att ha lika tillgång till och stanna kvar på arbetsmarknaden, förebygger förtidspensionering och säkerställer att hela arbetskraftens kompetens kommer till användning. Ett fullgott skydd för de sociala rättigheterna och arbetsmiljön stärker EU:s sociala dimension och spelar en viktig roll i kampen mot ojämlikhet och fattigdom bland förvärvsarbetande. Rättvisa och goda arbetsvillkor och fullgott socialt skydd bör också tillhandahållas i nya arbetsformer. Säkra och hälsosamma arbetsplatser leder till ökad produktivitet, bättre arbetstillfredsställelse och ett längre arbetsliv, och förebygger arbetsrelaterade sjukdomar, olyckor och de höga kostnader som dessa medför. Arbetsmarknadens parter har en viktig roll i utformningen av denna politik.
14. Att främja jämställdhet mellan kvinnor och män, förbättra kvinnors sysselsättningsmöjligheter, säkerställa principen om lika lön för likvärdigt arbete, underlätta för kvinnor och män att förena arbete, omsorg och privatliv, och förhindra och bekämpa våld mot kvinnor, är avgörande för hållbar ekonomisk tillväxt, social sammanhållning och välfärd för alla. Att minska klyftan mellan kvinnor och män när det gäller sysselsättning, lön och pensioner, och öka kvinnors ekonomiska egenmakt, anses vara förutsättningar för en rättvisare och mer inkluderande ekonomi.

15. Väl utformade, fullgoda och hållbara system för socialt skydd för alla kan vara effektiva när det gäller att skydda den enskilde. Investeringar i system för socialt skydd ger värdefulla sociala och ekonomiska resultat på lång sikt. Socialt skydd bidrar till socioekonomisk resiliens och humankapital. Sådana system kan dessutom ge bättre resultat på arbetsmarknaden genom att stödja överföringen av arbetskraft till framväxande och dynamiska sektorer av ekonomin.
16. Utbildning och livslångt lärande är viktiga politiska åtgärder för välfärd. Tillgänglig utbildning av hög kvalitet, som är inkluderande, är grundläggande för samhällen och ekonomier som behöver anpassas till och dra nytta av förändringar. Investeringar i utbildning har stora ekonomiska och sociala fördelar: de stöder ekonomisk stabilitet och tillväxt och är också en viktig bidragande orsak till våra ekonomiers och samhällens resiliens och deras framtida välstånd.
17. Utmaningar för människors välfärd förebyggs bäst genom att man tar itu med dem i ett tidigt skede och *genom hela livet*. Dessa åtgärder omfattar bland annat högkvalitativ och överkomlig mödravård, förskoleverksamhet och barnomsorg, främjande av sunda levnadsvanor, inbegripet fysisk aktivitet och hälsosam kost samt förebyggande åtgärder och gynnsamma förutsättningar. Investeringar i kompetens på hälsoområdet är viktigt för att människor ska kunna göra hälsosamma val.

18. Tillgång för alla till hälso- och sjukvård, långvarig vård och omsorg, hälsofrämjande och förebyggande av sjukdomar som tillhandahålls genom ett hållbart hälso- och sjukvårdssystem är grundläggande inslag i välfärden som också motverkar ojämlikhet i hälsa och därmed bidrar till ekonomin och samhället. Investeringar i hälsosäkerhet bidrar till att effektivt och snabbt förebygga och upptäcka hot mot hälsan. Till exempel kan antimikrobiell resistens, vaccinationsmotstånd och den ökande förekomsten av katastrofer på grund av klimatförändringar och sjukdomsutbrott orsaka stora skador på folkhälsan och de nationella ekonomierna. Ökad vaccinationstäckning är en kostnadseffektiv åtgärd för att förebygga många smittsamma sjukdomar. Större insatser för att främja god psykisk hälsa och främja förebyggande, tidig diagnos, behandling och avstigmatisering av psykiska störningar skulle förbättra livet för miljontals européer under hela livet och bidra till en icke-diskriminerande arbetsmiljö, bättre arbetsvillkor och därmed till en starkare ekonomi.
19. Den fortsatta ökningen av hälso- och sjukvårdsutgifterna är en utmaning för de nationella ekonomierna i alla europeiska länder. Det är därför viktigt att ta itu med de sociala, kommersiella, ekonomiska och miljömässiga faktorer som är avgörande för hälsan, och bördan av icke smittsamma sjukdomar, med hänsyn till riskfaktorer som dåliga eller osunda kostvanor, fysisk inaktivitet och skadlig alkohol- och tobakskonsumtion. Skatteåtgärder kan användas för att styra konsumtion och beteenden.
20. Brist på och höga priser på ett antal medicintekniska produkter och läkemedel kombinerat med ineffektivitet i användningen av generiska läkemedel och biosimilarer kan hota de nationella hälso- och sjukvårdssystemens hållbarhet och finansiering. Det är viktigt att förbättra tillgången till och kostnadseffektiviteten hos läkemedel, patientsäkerhet och kontinuitet i behandlingen. Vidare är det viktigt att fortsätta den politiska diskussionen om överkomlighet och försörjningstrygghet.

21. *Den tekniska utvecklingen*, särskilt digitaliseringen och artificiell intelligens, förändrar det sätt på vilket människors välfärd kan främjas och hur hälso- och sjukvårdstjänster och sociala tjänster tillhandahålls. Detta kan öka tjänsternas kostnadseffektivitet, ändamålsenlighet och kvalitet samt motverka ojämlikhet i fråga om tillgång och resultat. Det är viktigt att förbättra människors tillgång till sina egna hälsouppgifter och sociala data och att öka medvetenheten om skydd av hälsouppgifter och sociala data. För att främja folkhälsa, forskning och innovation är det viktigt att utnyttja potentialen hos hälso- och sjukvården och i sociala data, samtidigt som man fullt ut respekterar tillämpliga bestämmelser om dataskydd och etiska principer.
22. *Den europeiska planeringsterminen* utgör en ram för samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik och är ett viktigt verktyg för att övervaka genomförandet av Europa 2020-strategin och centrala områden som omfattas av pelaren. Antalet specifika rekommendationer som omfattar social-, sysselsättnings-, utbildnings- och jämställdhetspolitik, hälso- och sjukvård och långvarig vård och omsorg, pensioner, fattigdom och social utestängning har ökat gradvis och i dag står dessa ämnen för nästan hälften av dem. En väl utformad och hållbar social-, sysselsättnings-, utbildnings- och hälsopolitik samt jämställdhet mellan kvinnor och män är oundgängliga för en hållbar, långsiktig ekonomisk tillväxt för alla. Sektorsövergripande samarbete och en bra balans mellan den ekonomiska politiken och dessa politikområden spelar därför en viktig roll i den europeiska planeringsterminen.
23. *Strukturreformer* ingår i medlemsstaternas ansvarsområde. Unionens strukturfonder kan stödja en fortsatt hållbar utveckling i välfärdspolitiken i medlemsstaterna. Dessa fonder kan användas för att främja medlemsstaternas åtgärder i enlighet med vad som anges i de integrerade ekonomiska och sysselsättningspolitiska riktlinjerna och de landsspecifika rekommendationerna i den europeiska planeringsterminen.

24. Därför är det av avgörande betydelse att unionen utvecklar en *ny långsiktig strategi för perioden efter 2020* för att säkerställa att unionen blir världens mest konkurrenskraftiga och socialt inkluderande klimatneutrala ekonomi, på ett sätt som återspeglar välfärdsekonomin. Det är viktigt att unionen visar globalt ledarskap genom att anta en ambitiös och välbalanserad ny övergripande strategi i linje med de åtaganden som gjorts inom ramen för pelaren och FN:s Agenda 2030.

Europeiska unionens råd UPPMANAR medlemsstaterna att

25. TA FRAM en sektorsövergripande bedömning av effekterna på välfärden i syfte att stärka den kunskapsbaserade politiken och det kunskapsbaserade beslutsfattandet,
26. ÖVERVÄGA att använda välfärdsrelaterade indikatorer för att övervaka och rapportera om nationella budgetprocesser och för kunskapsbaserat beslutsfattande; alla dessa indikatorer bör delas upp efter kön,
27. FÖRBÄTTRA arbetsmarknadsdeltagandet genom att bättre rikta särskilda stödåtgärder för personer som är utestängda eller riskerar att utestängas från arbetsmarknaden, i enlighet med strategin för aktiv inkludering,
28. SÄKERSTÄLLA, i enlighet med de nationella förutsättningarna, allas tillgång till fullgott socialt skydd och till hållbara tjänster av hög kvalitet och till överkomliga priser,
29. RIKTA sin sektorsövergripande verksamhet så att den tar itu med välfärdsutmaningar i ett tidigt skede och under individers hela liv, med särskilt beaktande av de positiva effekterna av hälsofrämjande och förebyggande åtgärder,
30. FRÄMJA övergripande strategier för livslångt lärande samt utvecklingen av färdigheter och kompetenser under hela livet,

31. FRÄMJA strukturreformer som ökar den sociala inkluderingen, medborgardeltagandet och den socioekonomiska resiliensen,
32. STÄRKA det sektorsövergripande perspektivet i de politiska ståndpunkter som uttrycks i de olika förberedande organ i rådet som arbetar med den europeiska planeringsterminen, i syfte att säkerställa en balanserad övergripande analys i linje med begreppet välfärdsekonomi,

UPPMANAR medlemsstaterna och Europeiska kommissionen att, i enlighet med deras respektive befogenheter och med beaktande av nationella omständigheter och respekt för arbetsmarknadens parter, deras roller och autonomi,

33. INKLUDERA ett övergripande välfärdsekonomiperspektiv i den nationella politiken och unionspolitiken och sätta människor och deras välfärd i centrum när politiken utformas,
34. GENOMFÖRA evidensbaserade och effektiva politiska insatser på nationell nivå och unionsnivå för att ta itu med gemensamma välfärdsutmaningar,
35. FORTSÄTTA att utrota fattigdom, särskilt genom att bekämpa barnfattigdom och överföring av fattigdom mellan generationer, bland annat genom att utforska nya åtgärder,
36. FORTSÄTTA att utforma och genomföra åtgärder som erkänner och tar itu med hemlösheten, och FRÄMJA tillgången till bostäder till överkomliga priser för alla,
37. FRÄMJA sektorsövergripande samarbete och fortsätta att stärka den betydelse som sysselsättningspolitiken, socialpolitiken, hälsopolitiken och utbildningspolitiken har inom ramen för den europeiska planeringsterminen,
38. GENOMFÖRA övergripande analyser inom ramen för den europeiska planeringsterminen i syfte att främja breda och långsiktiga politiska perspektiv och bidra med balanserade politiska rekommendationer,

39. FORTSÄTTA att utveckla noggrann kvantitativ och kvalitativ datainsamling och statistiska metoder för att mäta och regelbundet övervaka människors välfärd för att utöver de ekonomiska indikatorerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen bistå med en övergripande analys som kan ligga till grund för politiken och de beslut som fattas,
40. FRÄMJA genomförandet av pelarens principer som ett viktigt steg i förverkligandet av välfärdsekonomin,
41. SÄKERSTÄLLA fördelarna med digitalisering för människors välfärd genom att till exempel skynda på arbetet med innovativa digitala lösningar med inbyggd säkerhet i hälsofrämjandet, hälso- och sjukvårdspolitiken och socialpolitiken, genom att i tillämpliga fall stärka de befintliga initiativen för samverkande och gränsöverskridande utbyte av data om hälsa och socialt skydd och genom att använda innovativ datateknik, inklusive artificiell intelligens, samtidigt som man respekterar dataskyddsreglerna, datasäkerheten och de därtill hörande etiska principerna, och FRÄMJAR digital inkludering,
42. FÖRUTSE konsekvenserna av de demografiska förändringarna, särskilt de som orsakas av åldrande och ökad livslängd och inom alla politiska områden FRÄMJA ett hälsosamt och aktivt åldrande,
43. GENOMFÖRA konkreta och effektiva åtgärder för att minska skillnaderna mellan könen vad gäller sysselsättning och lön utöver EU:s befintliga handlingsplan för att åtgärda löneklyftan mellan kvinnor och män, och TA ITU MED dessa skillnaders inverkan på pensionsklyftan mellan kvinnor och män,
44. FRÄMJA en utbredd förskoleverksamhet och barnomsorg som är lättillgänglig och högkvalitativ och erbjuds till ett överkomligt pris, i enlighet med de mål som fastställdes för barnomsorg av Europeiska rådet i Barcelona 2002 och rådets rekommendation om förskoleverksamhet och barnomsorg av hög kvalitet från 2019,
45. STÄRKA den betydelse som den sociala ekonomin, det sociala entreprenörskapet och den sociala innovationen har vid främjandet av social inkludering samt för skapandet av och tillgången till arbetstillfällen av god kvalitet och sociala investeringar,

46. SAMARBETA nära europeiska och nationella arbetsmarknadsparter och civilsamhället för att främja välfärdsekonomin genom en effektiv social och civil dialog,

UPPMANAR Europeiska kommissionen att

47. FÖRESLÅ, när *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* slutar gälla, en ny långsiktig tillväxtstrategi för unionen, som syftar till att säkerställa att unionen blir världens mest konkurrenskraftiga och socialt inkluderande klimatneutrala ekonomi,
48. UTFÄRDA ett meddelande om välfärdsekonomin med fokus på det ömsesidiga förhållandet mellan välfärdspolitik och ekonomisk tillväxt, ett balanserat sektorsövergripande samarbete mellan de olika politikområdena, ett kunskapsbaserat tillvägagångssätt och förebyggande åtgärder och tidiga insatser, till stöd för genomförandet av pelaren och FN:s Agenda 2030,
49. STÄRKA bedömningen av hur lagstiftningsinitiativ och stora politiska initiativ påverkar välfärden, inbegripet på det ekonomipolitiska området,
50. SE ÖVER EU:s strategiska ram för arbetsmiljö, med beaktande av att arbetslivet håller på att förändras,
51. ANTA en fristående europeisk jämställdhetsstrategi och STÄRKA jämställdhetsintegreringen och jämställdhetsbudgeteringen och det effektiva genomförandet av dessa inom alla politikområden,
52. FRÄMJA europeiskt samarbete på utbildningsområdet för att göra Europa till världens främsta utbildningssamhälle genom att stödja en kultur som uppmuntrar och motiverar människor och samhällen att lära sig och ger dem möjligheten att göra det, på alla nivåer, inom alla typer av utbildning och i alla skeden av livet,

53. UTVECKLA nya initiativ för att ta itu med politiken för personer med funktionsnedsättning efter EU:s handikappstrategi 2010–2020,
54. FÖRNYA sitt åtagande om romers integrering genom att utveckla nya politiska initiativ, bland annat genom att anta en europeisk ramstrategi för perioden efter 2020,
55. STÖDJA medlemsstaterna, genom lämpliga åtgärder inom dess behörighetsområde, i deras strävan att förbättra hälso- och sjukvårdens hållbarhet och tillgänglighet, inbegripet tillgången till läkemedel och medicintekniska produkter,
56. LÄGGA FRAM en strategi för psykisk hälsa för unionen, i vilken man beaktar de sektorsövergripande effekterna av olika strategier för psykisk hälsa,
57. LÄGGA FRAM en europeisk handlingsplan för att bekämpa cancer i syfte att stödja medlemsstaterna i deras insatser för att bland annat förebygga cancer, diagnosticera och behandla i ett tidigt skede, och förbättra livet för patienter och personer som överlevt cancer,

UPPMANAR sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd att

58. INTEGRERA ett välfärdsekonomiskt perspektiv i sina synpunkter på den politik som tillhör deras ansvarsområde,
59. FORTSÄTTA att främja nära samarbete med varandra och med kommittén för ekonomisk politik, samt med andra relevanta förberedande rådsorgan med behörighet särskilt inom området för hälsa och utbildning, för att säkerställa en balanserad övergripande analys,
60. FORTSÄTTA arbetet med att förbättra och utveckla, i samarbete med EU:s institutioner, tillförlitliga och internationellt jämförbara indikatorer för mätning och övervakning av människors välfärd i unionen, med beaktande av det landsspecifika sammanhanget och det arbete som andra relevanta internationella aktörer utför.